

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/62**od 10. listopada 2014.****o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu omjera financijske poluge****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 456. stavak 1. točku (j),

budući da:

- (1) Od 1. siječnja 2015. institucije su obvezne objavljivati omjer financijske poluge izračunan u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013, a Komisija je ovlaštena da prije tog datuma donese delegirani akt o izmjeni mjere izloženosti i mjere kapitala za izračun omjera financijske poluge kako bi se uklonili nedostaci utvrđeni u okviru izvješćivanja od strane institucija.
- (2) Uočene su razlike u okviru izvješćivanja omjera financijske poluge iz članka 429. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koje su posljedica razlika u načinu na koji institucije tumače netiranje kolaterala u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira i repo transakcija. Te razlike u tumačenju i izvješćivanju postale su očigledne nakon što je 4. ožujka 2014. Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) objavilo analitičko izvješće.
- (3) Budući da su odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 odražavale odredbe bazelskih standarda, rješenja utvrđena za nedostatke bazelskih pravila primjerena su i za rješavanje odgovarajućih nedostataka relevantnih odredaba te Uredbe.
- (4) Bazelski odbor donio je 14. siječnja 2014. revidirani tekst pravila o omjeru financijske poluge s, prije svega, dodatnim mehanizmima za mjerenje i netiranje u okviru repo transakcija i transakcija financiranja vrijednosnih papira. Usklađivanjem odredaba o izračunu omjera financijske poluge iz Uredbe (EU) br. 575/2013 s međunarodno dogovorenim pravilima trebao bi se riješiti problem razlika u načinu na koji institucije tumače netiranje kolaterala u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira i repo transakcija te bi se trebala poboljšati međunarodna usporedivost i stvoriti jednaki uvjeti za institucije s poslovnim nastanom u Uniji, a koje posluju u međunarodnim okvirima.
- (5) Poravnanje preko središnjih drugih ugovornih strana u skladu s glavnim modelom koji se obično primjenjuje u Uniji dovodi do dvostrukog obračuna financijske poluge u mjeri izloženosti institucije koja djeluje kao klirinški član.
- (6) Poravnanje transakcija financiranja vrijednosnih papira, osobito repo transakcija, preko kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana može imati prednosti kao što su postupci višestranog netiranja i pouzdanog upravljanja kolateralom, kojima se pridonosi financijskoj stabilnosti. Stoga bi trebalo dopustiti netiranje novčanih potraživanja i obveza za repo i obratne repo transakcije preko iste kvalificirane središnje druge ugovorne strane.
- (7) Za repo transakcije koje je moguće raskinuti u bilo kojem trenutku, podložno dogovorenom razdoblju za obavijest o opozivu, trebalo bi smatrati da im je izričito dospijeće jednako razdoblju obavijesti o opozivu te bi se trebalo smatrati da je zahtjev koji se odnosi na „isti izričiti konačni datum namire” ispunjen tako da su takve transakcije prihvatljive za netiranje novčanih potraživanja i obveza u repo transakcijama i obratnim repo transakcijama s istom drugom ugovornom stranom.
- (8) Revidirani omjer financijske poluge trebao bi dovesti do preciznijeg mjerenja financijske poluge te bi trebao služiti kao razmjerno ograničenje nakupljanja financijske poluge u institucijama s poslovnim nastanom u Uniji.
- (9) U usporedbi s izvješćivanjem na temelju tromjesečnog prosjeka, utvrđivanjem kraja tromjesečnog izvještajnog razdoblja kao vremenske točke za izvješćivanje o omjeru financijske poluge omogućuje se bolja usklađenost omjera financijske poluge s izvješćivanjem o solventnosti.

⁽¹⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

- (10) Financijska se poluga bolje odražava upotrebom zamišljenog bruto iznosa za prodanu kreditnu zaštitu koju je izdala institucija nego primjenom metode vrednovanja tih instrumenata po tržišnoj vrijednosti.
- (11) Opseg konsolidacije za potrebe izračuna omjera financijske poluge trebalo bi uskladiti s regulatornim opsegom konsolidacije koji se primjenjuje za utvrđivanje omjera rizikom ponderiranog kapitala.
- (12) Promjene koje se uvode ovom Uredbom trebale bi dovesti do bolje usporedivosti omjera financijske poluge koji objavljuju institucije te bi trebale pridonijeti izbjegavanju dovođenja sudionika na tržištu u zabludu u pogledu stvarne financijske poluge institucija. Stoga bi ova Uredba trebala stupiti na snagu što je prije moguće.
- (13) Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 429. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 429.

Izračun omjera financijske poluge

1. Institucije izračunavaju svoj omjer financijske poluge u skladu s metodologijom iz stavaka 2. do 13.
2. Omjer financijske poluge izračunava se tako da se mjera kapitala institucije podijeli s mjerom ukupne izloženosti institucije te se izražava kao postotak.

Institucija izračunava omjer financijske poluge na referentni datum izvješćivanja.

3. Za potrebe stavka 2. mjera kapitala jest osnovni kapital.
4. Mjera ukupne izloženosti zbroj je vrijednosti izloženosti:
 - (a) imovine iz stavka 5., osim ako se ona oduzima pri utvrđivanju mjere kapitala iz stavka 3.;
 - (b) izvedenica iz stavka 9.;
 - (c) uvećanja za kreditni rizik druge ugovorne strane u repo transakcijama, transakcijama pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcijama s dugim rokom namire i drugim maržnim kreditima, uključujući one izvanbilančne navedene u članku 429.b;
 - (d) izvanbilančnih stavki iz stavka 10.
5. Institucija utvrđuje vrijednost izloženosti imovine, isključujući ugovore navedene u Prilogu II. i kreditne izvedenice, u skladu sa sljedećim načelima:
 - (a) vrijednosti izloženosti imovine znači vrijednosti izloženosti u skladu s prvom rečenicom članka 111. stavka 1.;
 - (b) fizički ili financijski kolateral, jamstva ili kupljeno smanjenje kreditnog rizika ne upotrebljavaju se za smanjenje vrijednosti izloženosti imovine;
 - (c) netiranje kredita depozitima nije dopušteno;
 - (d) netiranje repo transakcija, transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcija s dugim rokom namire i maržnih kredita nije dopušteno.

6. Od mjere izloženosti iz stavka 4. ovog članka institucije mogu oduzeti iznose oduzete od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (d).

7. Nadležna tijela instituciji mogu dati dopuštenje da u mjeru izloženosti ne uključi izloženosti na koje se može primjenjivati tretman iz članka 113. stavka 6. Nadležna tijela to dopuštenje smiju dati isključivo ako su ispunjeni svi uvjeti iz članka 113. stavka 6. točaka (a) do (e) te ako su dala odobrenje iz članka 113. stavka 6.

8. Odstupajući od stavka 5. točke (d), institucije mogu utvrditi vrijednost izloženosti novčanih potraživanja i novčanih obveza repo transakcija, transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcija s dugim rokom namire i maržnih kredita s istom drugom ugovornom stranom na neto osnovi ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) transakcije imaju isti izričiti konačni datum namire;
- (b) pravo da se iznos koji se duguje drugoj ugovornoj strani poravna iznosom koji druga ugovorna strana duguje pravno je provedivo u svim sljedećim situacijama:
 - i. u okolnostima uobičajenog tijeka poslovanja;
 - ii. u slučaju nastanka statusa neispunjenja obveza i bankrota;
- (c) druge ugovorne strane imaju namjeru namiriti neto iznos, obaviti istovremenu namiru ili transakcije podliježu mehanizmu namire koji rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire.

Za potrebe prvog podstavka točke (c) mehanizam namire rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire ako je, na datum namire, neto rezultat novčanih tokova transakcija u skladu s tim mehanizmom jednak jedinstvenom neto iznosu koji bi proizašao iz neto namire.

9. Institucije određuju vrijednost izloženosti za ugovore iz Priloga II. i za kreditne izvedenice, uključujući i one izvanbilančne, u skladu s člankom 429.a.

10. Institucije određuju vrijednost izloženosti izvanbilančnih stavki, isključujući ugovore iz Priloga II., kreditne izvedenice, repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcije s dugim rokom namire i maržne kredite, u skladu s člankom 111. stavkom 1. Međutim, institucije ne umanjuju nominalnu vrijednost tih stavki specifičnim ispravcima vrijednosti za kreditni rizik.

U skladu s člankom 166. stavkom 9., ako se institucija ugovorom kojim je preuzela izvanbilančnu obvezu obvezala na preuzimanje nove izvanbilančne obveze, dužna je primjenjivati niži od dva konverzijska faktora primjenjiva na pojedinačnu izvanbilančnu obvezu. Vrijednost izloženosti izvanbilančnih stavki s niskim rizikom iz članka 111. stavka 1. točke (d) iznosi minimalno 10 % njihove nominalne vrijednosti.

11. Institucija koja je klirinški član kvalificirane središnje druge ugovorne strane iz izračuna mjere izloženosti smije isključiti izloženosti iz trgovanja sljedećih stavki, uz uvjet da se te izloženosti iz trgovanja poravnaju s dotičnom kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom te da istodobno ispunjavaju uvjete iz članka 306. stavka 1. točke (c):

- (a) ugovora navedenih u Prilogu II.;
- (b) kreditnih izvedenica;
- (c) repo transakcija;
- (d) transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane;
- (e) transakcija s dugim rokom namire;
- (f) maržnih kredita.

12. Ako institucija kvalificiranoj središnjoj drugoj ugovornoj strani čiji je klirinški član jamči ispunjenje obveza od strane klijenta koji izravno ulazi u transakcije s izvedenicama s kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom, institucija u mjeru izloženosti uključuje izloženost koja proizlazi iz jamstva kao izloženost izvedenica prema klijentu u skladu s člankom 429.a.

13. Kada se fiducijarna imovina prema nacionalnim općeprihvaćenim računovodstvenim načelima u skladu s člankom 10. Direktive 86/635/EEZ priznaje u bilanci, može se pri izračunu omjera financijske poluge isključiti iz mjere ukupne izloženosti, pod uvjetom da ispunjava kriterije za prestanak priznavanja iz Međunarodnog računovodstvenog standarda (MRS) 39, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002, i, ako je to primjenjivo, kriterije za neuključivanje u konsolidaciju iz Međunarodnog standarda financijskog izvješćivanja (MSFI) 10, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002.

14. Nadležna tijela instituciji mogu dopustiti da iz mjere izloženosti isključi izloženosti koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) riječ je o izloženostima prema subjektu javnog sektora;
- (b) tretira ih se u skladu s člankom 116. stavkom 4.;
- (c) proizlaze iz depozita koje je institucija pravno obvezna prenijeti na subjekt javnog sektora iz točke (a) za potrebe financiranja ulaganja od općeg interesa."

2. Umeću se sljedeći članci 429.a i 429.b:

„Članak 429.a

Vrijednost izloženosti izvedenica

1. Institucije određuju vrijednost izloženosti za ugovore iz Priloga II. i za kreditne izvedenice, uključujući i one izvanbilančne, u skladu s metodom iz članka 274. Institucije za određivanje potencijalne buduće kreditne izloženosti kreditnih izvedenica primjenjuju članak 299. stavak 2. točku (a).

Pri određivanju potencijalne buduće kreditne izloženosti kreditnih izvedenica, institucije primjenjuju načela iz članka 299. stavka 2. točke (a) na sve svoje kreditne izvedenice, a ne samo na one koje su raspoređene u knjigu trgovanja.

Pri određivanju vrijednosti izloženosti, institucije mogu uzeti u obzir učinke ugovora o obnovi i drugih sporazuma o netiranju u skladu s člankom 295. Netiranje između različitih kategorija proizvoda ne primjenjuje se. Međutim, institucijama je dopušteno netiranje unutar kategorije proizvoda iz članka 272. točke 25. podtočke (c) i kreditnih izvedenica ako su one predmet sporazuma o netiranju između različitih kategorija proizvoda iz članka 295. točke (c).

2. Ako se pružanjem kolaterala u vezi s ugovorima o izvedenicama smanjuje iznos imovine na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira, institucije to smanjenje poništavaju.

3. Za potrebe stavka 1., varijacijsku maržu primljenu u novcu od druge ugovorne strane institucije mogu odbiti od sadašnjeg troška zamjene vrijednosti izloženosti u mjeri u kojoj na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira varijacijska marža nije već priznata kao smanjenje vrijednosti izloženosti te ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) u slučaju trgovanja koja nisu poravnana preko kvalificirane središnje druge ugovorne strane, novac koji prima druga ugovorna strana primateljica ne podliježe odjeljivanju;
- (b) varijacijska marža izračunava se i razmjenjuje svakodnevno na temelju utvrđene tržišne vrijednosti pozicija u izvedenicama;
- (c) varijacijska marža primljena u novcu u istoj je valuti kao valuta namire ugovora o izvedenicama;
- (d) razmijenjena varijacijska marža odgovara punom iznosu koji bi bio potreban za potpuno uklanjanje izloženosti utvrđene prema tržišnoj vrijednosti izvedenice podložno pragu i najnižim iznosima marže koji će se razmijeniti primjenjivima na drugu ugovornu stranu;
- (e) ugovor o izvedenicama i varijacijska marža između institucije i druge ugovorne strane u tom ugovoru pokriveni su jedinstvenim sporazumom o netiranju koji institucija može tretirati kao činitelja smanjenja rizika u skladu s člankom 295.

Za potrebe prvog podstavka točke (c), ako je ugovor o izvedenicama predmet kvalificiranog standardiziranog sporazuma o netiranju, valuta namire znači bilo koja valuta namire iz ugovora o izvedenicama, glavnog kvalificiranog standardiziranog sporazuma o netiranju ili priloga kvalificiranom standardiziranom sporazumu o netiranju koji se odnosi na kreditnu potporu.

Ako u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom institucija priznaje varijacijsku maržu plaćenu drugoj ugovornoj strani u novcu kao imovinu potraživanja, tu imovinu može isključiti iz mjere izloženosti ako su ispunjeni uvjeti iz točaka (a) do (e).

4. Za potrebe stavka 3. primjenjuje se sljedeće:

- (a) smanjenje primljene varijacijske marže ograničeno je na pozitivni dio sadašnjeg troška zamjene vrijednosti izloženosti;
- (b) institucija ne upotrebljava varijacijsku maržu primljenu u novcu za smanjenje iznosa potencijalne buduće kreditne izloženosti, među ostalim ni za potrebe članka 298. stavka 1. točke (c) podtočke ii.;

5. Uz tretman utvrđen u stavku 1., u slučaju prodanih kreditnih izvedenica institucija u vrijednost izloženosti uključuje efektivne zamišljene iznose na koje se odnose prodane kreditne izvedenice umanjene za negativne promjene poštene vrijednosti koje su uključene u osnovni kapital u vezi s prodanom kreditnom izvedenicom. Rezultirajuća vrijednost izloženosti može se dodatno umanjiti za efektivni zamišljeni iznos kupljene kreditne izvedenice na isti referentni subjekt, uz uvjet da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) u slučaju kreditnih izvedenica kod kojih je referentni subjekt jedna osoba, kupljene kreditne izvedenice moraju biti na referentni subjekt koji ima jednako pravo u redosljedu naplate kao i odnosna referentna obveza prodane kreditne izvedenice ili koji joj je u redosljedu naplate podređen, a kreditni događaj koji se odnosi na nadređenu referentnu imovinu doveo bi do kreditnog događaja koji se odnosi na podređenu imovinu;
- (b) ako institucija kupuje zaštitu na skup referentnih subjekata, kupljenom zaštitom može se prebiti prodana zaštita na skup referentnih subjekata samo ako su skup referentnih subjekata i razina podređenosti u objema transakcijama identični;
- (c) preostali rok dospijea kupljene kreditne izvedenice jednak je preostalom roku dospijea prodane kreditne izvedenice ili je duži od njega;
- (d) pri određivanju dodatne vrijednosti izloženosti za prodane kreditne izvedenice, zamišljeni iznos kupljene kreditne izvedenice umanjuje se za svaku pozitivnu promjenu poštene vrijednosti koja je uključena u osnovni kapital u vezi s kupljenom kreditnom izvedenicom;
- (e) u slučaju tranširanih proizvoda, kreditna izvedenica kupljena kao zaštita odnosi se na referentnu obvezu koja ima jednako pravo u redosljedu naplate kao i odnosna referentna obveza prodane kreditne izvedenice.

Ako zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice nije umanjen za zamišljeni iznos kupljene kreditne izvedenice, institucije mogu pojedinačnu potencijalnu buduću izloženost te prodane kreditne izvedenice odbiti od ukupne potencijalne buduće izloženosti utvrđene u skladu sa stavkom 1. ovog članka u vezi s, ovisno o slučaju, člankom 274. stavkom 2. ili člankom 299. stavkom 2. točkom (a). Ako se potencijalna buduća kreditna izloženost utvrđuje u vezi s člankom 298. stavkom 1. točkom (c) podtočkom ii., PCE_{gross} može se umanjiti za pojedinačnu potencijalnu buduću izloženost prodanih kreditnih izvedenica bez prilagodbe vrijednosti NGR-a.

6. Institucije ne umanjuju efektivni zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice ako kreditnu zaštitu kupuju na temelju ugovora o razmjeni ukupnog prinosa i primljena neto plaćanja evidentiraju kao neto prihod, ali ne evidentiraju odgovarajuće smanjenje vrijednosti prodane kreditne izvedenice odraženo u osnovnom kapitalu.

7. U slučaju kupljenih kreditnih izvedenica na skup referentnih subjekata, institucija može priznati smanjenje u skladu sa stavkom 5. za prodane kreditne izvedenice na pojedinačne referentne subjekte isključivo ako je kupljena zaštita ekonomski jednakovrijedna kupnji zaštite zasebno na svaki od pojedinačnih subjekata skupa. Ako kupuje kreditnu izvedenicu na skup referentnih subjekata, institucija može priznati smanjenje za skup prodanih kreditnih izvedenica samo ako su skup referentnih subjekata i razina podređenosti u objema transakcijama identični.

8. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije se mogu koristiti metodom iz članka 275. za određivanje vrijednosti izloženosti ugovora iz točaka 1. i 2. Priloga II. samo kada se tom istom metodom koriste za određivanje vrijednosti izloženosti tih ugovora za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92.

Ako institucije primjenjuju metodu iz članka 275., mjeru izloženosti ne umanjuju za iznos varijacijske marže primljene u novcu.

Članak 429.b

Uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane u repo transakcijama, transakcijama pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcijama s dugim rokom namire i drugim maržnim kreditima

1. Osim vrijednosti izloženosti repo transakcija, transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcija s dugim rokom namire i maržnih kredita, uključujući one koji se vode izvanbilančno u skladu s člankom 429. stavkom 5., institucije u mjeru izloženosti uključuju uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane određen, ovisno o slučaju, u skladu sa stavcima 2. ili 3. ovog članka.

2. Za potrebe stavka 1., u slučaju transakcija s drugom ugovornom stranom koje nisu predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206., uvećanje (E_i^*) se određuje za svaku transakciju zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

pri čemu je:

E_i – poštena vrijednost vrijednosnih papira ili novca pozajmljenih drugoj ugovornoj strani u okviru transakcije „i”;

C_i – poštena vrijednost novca ili vrijednosnih papira primljenih od druge ugovorne strane u okviru transakcije „i”.

3. Za potrebe stavka 1., u slučaju transakcija s drugom ugovornom stranom koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206., uvećanje za te transakcije (E_i^*) određuje se za svaki sporazum zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

pri čemu je:

E_i – poštena vrijednost vrijednosnih papira ili novca pozajmljenih drugoj ugovornoj strani za transakcije koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju „i”;

C_i – poštena vrijednost novca ili vrijednosnih papira primljenih od druge ugovorne strane koji su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju „i”.

4. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije se mogu koristiti metodom iz članka 222., pri čemu primjenjivi ponder rizika podliježe donjoj granici od 20 %, za određivanje uvećanja za repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcije s dugim rokom namire i maržne kredite, uključujući one koji se vode izvanbilančno. Institucije se mogu koristiti tom metodom samo ako se njome koriste i za određivanje vrijednosti izloženosti tih transakcija za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92.

5. Ako se repo transakcija obračunava kao prodaja u skladu s računovodstvenim okvirom koji se na nju primjenjuje, institucija poništava sve računovodstvene unose povezane s prodajom.

6. Ako institucija djeluje kao agent između dvije strane u repo transakcijama, transakcijama pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcijama s dugim rokom namire i maržnim kreditima, uključujući one koji se vode izvanbilančno, primjenjuje se sljedeće:

(a) ako institucija klijentu ili drugoj ugovornoj strani pruža osiguranje ili jamstvo koje je ograničeno na bilo koju razliku između vrijednosti vrijednosnog papira ili novca koji je klijent pozajmio i vrijednosti kolaterala što ga je dužnik osigurao, u mjeru izloženosti uključuje samo uvećanje određeno, ovisno o slučaju, u skladu sa stavcima 2. ili 3.;

(b) ako institucija ne pruža osiguranje ili jamstvo ni jednoj od uključenih strana, transakcija se ne uključuje u mjeru izloženosti;

(c) ako je institucija ekonomski izložena odnosnom vrijednosnom papiru ili novcu u transakciji i ta izloženost nadilazi izloženost obuhvaćenu uvećanjem, u mjeru izloženosti uključuje i izloženost koja je jednaka punom iznosu vrijednosnog papira ili novca.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. listopada 2014.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO
